

Les Boixes

Capolat

Ubicació

Comarca: Berguedà

Lloc/Adreça: Des de la carretera d'Avià a l'Espunyola cal agafar la pista forestal que, passada la riera que baixa de Coforb, marxa a la dreta, cal seguir-la fins el seu final transitable

Emplaçament La casa està situada sota els cingles, en el vessant dret de la riera de Coforb a una certa distància del seu curs, en el punt on el pendent de la costa es suavitza i permet la construcció de feixes de conreu de mides acceptables.

Alçada: 790

Coordenades:

Latitud: 42.08411

Longitud: 1.80527

UTM Est (X): 401185

UTM Nord (Y): 4659805

Classificació

Número de fitxa 08045 - 170

Àmbit: Patrimoni immoble

Tipologia Edifici

Estil / època: Modern Contemporani Popular

Segle XVII-XX

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Tipus de protecció: Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Residencial

Titularitat Privada

Titular: 08044A011000340001DQ

Autoria de la fitxa Pol Navarro Costa - Societat d'Arqueologia del Berguedà

Data de registre de la fitxa: dj., 07/04/2022 - 15:20

Descripció

Es tracta d'un edifici de planta irregular a causa de les diferents ampliacions. L'edifici original consta de planta baixa i planta pis amb una distribució de dos cossos paral·lels separats per un envà perpendicular a la façana principal. Adossada a la façana de llevant es troba la pallissa que posteriorment s'adapta com a habitatge. L'estructura original mostra coberta a dos vessants amb el carener d'est a oest perpendicular a la façana principal, l'ampliació de llevant mostra teulada d'un sol vessant mantenint el nivell del de la meitat nord de la casa. A la banda nord es localitzen restes de murs molt arrasats que podrien correspondre a una antiga pallissa o bé corts.

En quant a l'estructura, en podem destacar diferents elements:

Els murs són fets amb pedres irregulars, sorrenca i conglomerat de diferent forma i mida, unida amb fang. El gruix d'aquests varia segons el moment constructiu i les reparacions del segle XX son fetes amb totxanes.

Les cantoneres estan fetes amb blocs de pedra sorrenca i conglomerat, de mida superior a la mitjana dels murs, només desbastats a les cares vistes. La part alta de la cantonera sud-est de l'edifici del segle XX i el pilar central de l'obertura de l'assegador està feta amb maó massís.

Les úniques obertures originals que es conserven són les portes d'accés als dos edificis, estan formades per una llinda de fusta que es recolza sobre muntans formats per carreus només desbastats en l'edifici original i per una cadena de maó de pla en l'antiga pallissa, les doelles són paral·leles i els intradós, plans, de fusta.

Els sostres a planta baixa de l'edifici original es troben cairats formats per bigues només carejades que estan encastades en els murs est i oest. En la pallissa es troben bigues jàsseres orientades de nord a sud recolzades en el pilar central que suporten cairats orientats d'est a oest.

La coberta és de teula àrab i sustentada per corretges encastades en els murs est i oest i llates per canal en l'edifici original. Aquesta coberta ha estat reformada en la segona meitat del segle XX. La pallissa té coberta a un vessant amb un cavall de nord a sud que es recolza sobre el pilar central i corretges d'est a oest; part de la coberta és amb solera de llates de fusta i part amb llates per canal.

Història

La primera notícia documental que en tenim data del 25 de febrer de 1676 Hug de Senespleda i de Tord, senyor del lloc i terme de Coforb, estableix a Francesc Julió un tros de terra anomenat les Boixes (ACA, Notarials. Berga varia, 129).

L'anàlisi de l'edifici senyala els següents moments constructius:

Segle XVII-XVIII: la casa sembla estar definida per una estructura de planta rectangular adossada a un marge i dividida en dos àmbits separats per un mur perpendicular a la façana principal. A planta baixa, aquests dos àmbits estarien dedicats a estables. A la planta pis, l'àmbit meridional contindria la cuina i el pastador, encara és visible el cos del forn adossat en el mur sud, la resta serien habitacions.

Segle XX: a principis d'aquest segle s'adossa en el mur de llevant de l'edifici original una construcció que a planta baixa estaria dedicat a estables i en la primera planta s'hi adaptaria la pallissa. En aquest edifici, els elements de suport giren al voltant d'un pilar central que té continuïtat en alçada. En la segona meitat del segle XX s'adapta la pallissa com a habitatge tapant les obertures de l'assegador amb totxanes, es reparen

els murs de la casa original amb el mateix material i es refà la teulada.

Bibliografia

CASACUBERTA, A., CUNILL, J., SÁNCHEZ, J. (2022). Història dels masos del Municipi de Capolat. Inèdit.

SOCIETAT D'ARQUEOLOGIA DEL BERGUEDÀ (2004). Inventari i Catalogació del Patrimoni Cultural moble i immoble del Municipi de Capolat. Inèdit.

